

عکس: UN WOMEN / Dr. Krisana Kraisintu

مترجم: ع.م

20 می 2014

را فرمول بندی کرد. HIV دانشمند داروساز، کریسانا کرسینتو اولین معجون (کوکتل) داروی ژنریک

و بیماری هایی که جان مردم را در خطر قرار می دهد بسیار متداولند. گاهی معالجه در آسیا و آفریقا، جایی که او کار می کند، اتفاقات موفقیت آمیز بوده اما اغلب با شکست روبرو می شود، جان هایی نجات داده می شوند و برخی از دست می روند. اما دکتر کریسانا نامی که مردم بر او گذاشته اند، بی وقفه به کار خود ادامه می دهد. ماموریت او: دسترسی به "داروساز کولی" کریسینتو از تایلند، یا زندگی ام را وقف تولید محلی دارو، از طریق "بهداشت و درمان ارزان برای همه، چیزی که او حق اولیه بشر می داند است. او می گوید: ایدز، مالاریا و سایر بیماری ها به منظور بهبود سلامت عمومی HIV فرمول بندی و تولید داروهای ژنریک مقرون به صرفه برای مداوی "کرده ام.

تلاش او، که در تمام مدت زندگی حرفه ای خود دانشمندی داروساز بوده، برای کمک به بیماران است به ویژه آن تعداد از بیمارانی که در رامون" آسیا و آفریقا گرفتار بیماری ایدز هستند، جایی که مردم برای دسترسی به دارو اغلب با موانع روبرو می شوند. او برنده جایزه معتبر است، و در مدت تصدی مدیریت انستیتوی تحقیق و توسعه سازمان دارویی دولتی، جایی که او برای خدمات اجتماعی "مگسی سی پیشرفته، ابتدا در سال HIV (آزیدو تومین) را برای معالجه عفونت AZT اولین مدیر بلند پایه زن آنجا بود، نخستین نوع ژنریک داروی 1992 تولید و سپس در 1995 تکمیل و تولید کرد.

اما تلاش های وی در عین حال شامل به چالش کشیدن ابر قدرت های صنعت داروسازی بوده است. او و گروهش بعد ها زمانی که اولین را خلق کردند، به شهرتی جهانی دست یافتند. این دارو هزینه های مربوط به درمان "GPO-VIR" به نام HIV ژنریک "کوکتل" داروی ایدز در را به نحو قابل ملاحظه ای کاهش داده و از سوی سازمان بهداشت جهانی به عنوان اولین گام برای مداوی بیماران مبتلا به کشورهای فقیر تأیید شده است. و این باعث شد تا تایلند نام خود را، به عنوان نخستین کشوری که داروهای ژنریک ایدز را تولید و سپس به کشورهای همسایه صادر نمود، در تاریخ ثبت کند.

اقدامات کریسانا کرسینتو ده ها هزار نفر را نجات داده، و بالطبع جان تعداد بیشتری را نجات خواهد داد. محبوبیت این دکتر شایسته چنان از دانشگاه هایی که هنوز در آنها تدریس و انجمن هایی که در آنها کار می کند، بسیار فراتر رفته و به صحنه نمایش است که شهرت او شد. "کوکتل" هم رسیده، جایی که سرگذشت او موجب خلق نمایشنامه "برادوی" تئاتر

مصاحبه کریسانا کرسینتو در مورد عامل موفقیتش:

فکر می کنید مهمترین عواملی که به شما کمک کردند به موقعیتی برسید که امروز دارید، چه بوده اند؟

انگیزه من عدالت و این نگرش است که دسترسی به داروها از حقوق اولیه هر انسانی است. هدف از ایجاد و تولید داروها باید بهبود بهداشت عمومی و سلامت آنها باشد، و از این طریق می توان به رشد اقتصادی و رفاه دست یافت.

من زندگی ام را وقف ایجاد امکان تولید محلی داروها به وسیله فرمول بندی آنها و تولید داروهای ژنریک مقرون به صرفه برای مداوای ایدز، مالاریا و سایر بیماری ها کرده ام. این استعداد و عزم را جزم کرده ام تا به قولی که به مردم دادم عمل کنم. (زجر ناشی از بیماری ها را التیام دهم).

بزرگترین موانع برای رسیدن به موقعیتی که امروز دارید، چه بوده اند؟

سفر من در زندگی به عنوان داروساز با هدف افزایش دسترسی به دارو برای انسان های تنگدست و اغلب محروم در کشورهای در حال توسعه سفری طولانی بود. این سفر مملو از ماجراها، چالش ها و موفقیت های عظیم، شکست و پیروزی، غم و شادی، در کشورم تایلند و هم در بسیاری از کشورهای آسیایی و آفریقایی که به آنها رفته و در آن نقاط کار کرده ام است. با وجود خطرات جانی و محیط های کاری خطرناک، بزرگترین چالش اینست که چگونه می توان مردم محلی را توانمند کرد. نه تنها با انتقال دانش داروسازی، بلکه چطور به آنها یاد دهم و باعث شوم اعتقاد پیدا کنند که می توانند داروهایی برای بهبود جامعه و هم وطنان خود تولید کنند.

در مورد کودکی و آرزوهایتان بگوئید و اینکه چه شخصیتی الهام بخش شما بوده و بر شما تاثیر گذارد تا کسی شوید که امروز هستید؟

من در جزیره ساموی، ایالت سوراتانی در جنوب تایلند به دنیا آمده و بزرگ شدم. در آن زمان پدرم تنها دکتر و مادرم تنها قابله و پرستار جزیره بودند. بیاد می آورم در کودکی، پشت اسبی می پریدم که پدرم برای رفتن به دهکده های دورافتاده و مداوای بیماران استفاده می کرد. (دهکده هایی با کوره راه های خاکی و بدون جاده). او از این افراد دستمزدی دریافت نمی کرد. پدرم خانه ما را تبدیل به بخش بیمارانی که باید بستری می شدند کرده بود تا بتوانند یک شب یا مدت بیشتری برای مداوا در آنجا بمانند، چون جزیره ساموی بیمارستان نداشت. بزرگ شدن در چنین محیطی و مشاهده رنج و دردی که بیماران تحمل می کردند، در من عمیقاً احساس دلسوزی و ترحم و تمایل هیچوقت " که راهبه بود، در من روحیه ثابت قدم بودن و تلاش با وجود همه مشکلات و ایجاد کرد. همچنین مادر بزرگم به کمک را القا می کرد، اصولی که راهنمای تلاش های من در آفریقای امروز است. جایی که وجود مشکلات عادی به "شکست را قبول نکردن نظر می رسد.

آیا زن بودن مسیر شما را در رسیدن به موقعیتی که امروز دارید تحت تاثیر قرار داده است؟

فکر می کنم زن بودن در بسیاری موارد امتیاز است. کسانی که من با آنها سروکار دارم (مرد، زن، کودک، کهنسال) به من به چشم مادر، آموزگار، خاله، خواهر، دختر یا اقوام خود می نگرند. آنها احساس می کنند من قادرم با ایشان هم دردی کرده و دردشان را احساس کنم.

به نظر شما بزرگترین خدمت شما به عموم یا جامعه چه بوده است؟

فکر می کنم کار من به ارتقای این آگاهی کمک می کند که یک کشور، جامعه، ملت به عنوان یک کل باید هم دل و هم درد بشریت را که به دلایل و عوامل مختلف گرفتار مشکل و محرومیت (فقر، بیماران، کهنسالان، زندانیان، ما باشند. ما نباید برادران و خواهران بیماران روانی، معتادان، و غیره) هستند رها کنیم. بلکه باید از آنها مواظبت کرده و کمکشان کنیم دوباره سلامت و روحیه خود را بدست آورده و بخش مهمی از رشد و توسعه جامعه شوند.

پیام اصلی شما برای نسل جوان چیست؟ آنها چه چیزی باید از تجربیات شما بیاموزند؟

جوانان باید خلاقانه و از طرق مختلف به منافع عمومی جامعه کمک کنند. (تا زمانی که میل این کار در وجودشان است)، نگرش مثبت داشته و سخت کوش باشند؛ صبر یک فضیلت است؛ موفقیت را نمی توان خرید، تنها باید به تدریج و در طول یک عمر خلق کرد.

شود، چیست؟ آنان دخترانی که ممکن است داستان شما و دستاوردهایتان الهام بخش - پیام شما برای سایر زنان

جنسیت نباید بهانه ای برای دنبال نکردن آرزوی فرد باشد. امروزه، زن و مرد امکانات برابری در زندگی دارند. فردی که از عزم راسخ، صبر، کار سخت و قلبی مهربان برخوردار است، می تواند در مقابل چالش های مختلف زندگی ایستادگی کرده و بدترین طوفان ها را از سر بگذراند. خیلی مهم است هر کاری افراد انتخاب می کنند، آن را با شادی انجام داده و نگران نباشند که باید همیشه مورد تائید و رضایت خاطر دیگران شوند. همین که حداکثر تلاش خود را بکنند، کافیه است.

مراجعه کنید. [لینک](#) برای اطلاعات بیشتر به این

[لینک منبع](#)